At kvinderne så længe har tålt dette, ligger kun i, at mændene som oftest er bedre, end de love, de giver, så kun et mindretal af kvinderne har lidt under lovene. Men selv om man ikke personlig lider under dem, fordi de ikke bliver anvendte overfor én, så nedværdiger det én dog, at de er til. Luk dog øjnene op og se, hvilken hån, der ligger i slige love! Hvor længe vil kvinderne finde sig i at leve under dem?

Se, det er til de lykkelige kvinder, jeg henvender disse ord, til dem, der har en ædelttænkende mand, der agter og elsker dem for højt til at ville göre brug af den ret, disse love hjæmler ham. Vi skal åbne vort hjærte for de ulykkelige kvinder, der lider under lovene. Vi skal stille os i breschen og tage kampen op, ti vi kan, vi, som ingen modstand møder hos vore mænd, og som ikke ved vort krav om bedre love afslører eget huslivs elendighed. De stakkels kvinder, hvis mænd gør brug af sin lovhjæmlede ret, er tit for forkuede til at turde komme frem med sin klage. — Kunde jeg blot vække harme hos nogle af kvinderne, så de ikke længer vilde tåle disse love! I den henseende kender jeg ét middel, som jeg anser for ufejlbarligt: læs dansk familieret! Ingen kvinde med virkelig selvfölelse kan læse den uden at oprøres i sit inderste. Derfor vil jeg lægge alle kvinder indstændig på sinde: læs dansk familieret!

Inden jeg slutter, vil jeg dog værge mig mod at misforstås. Når jeg har gengivet en artikel, der angriber tilfredsheden blandt kvinderne og opfordrer til utilfredshed, og jeg har givet denne min tilslutning samt selv søgt at vække kvindernes harme, så må jeg indstændig lægge læserne på sinde ikke at forveksle utilfredshed over slette love med personlig bitterhed. Kampen bör fremfor alt føres uden bitterhed. Vi kvinder bör vogte os for at blive bitre mod mændene, fordi vi kræver vor ret af dem. Vi må huske, at det er ikke de nulevende mænd, der har lavet lovene og skabt samfundstilstandene; disse er en frugt af mange, mange slægters fejlsyn, og först og fremst bærer kvinderne sælv skylden, ti de har fundet sig i at leve under slige love og böjet nakken under åget. Ofte har de vel været nødte til det og været for svage til at göre modstand; men de »tilfredse« kvinder i den nulevende slægt viser os tydelig, at det ikke altid har været